

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobců: a) M. R.
b) P. R.
zastoupeni Mgr. Petrem Kaustou, advokátem
sídlem Čs. Legií 1719/5, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2020 č. j. MSK 58709/2020, ve věci
dodatečného stavebního povolení

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 9. 9. 2020 domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2020 č. j. MSK 58709/2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců proti rozhodnutí Městského úřadu Dolní Benešov (dále jen „stavební úřad“), č. j. Výst.12/18/Roš ze dne 19. 3. 2020, kterým byly na základě žádosti J. S. (dále jen „stavebník“) dodatečně povoleny stavební úpravy zemědělské stavby za účelem změny v užívání části této stavby na pozemku parc. č. X v katastrálním území Z. u H. a odvoláním napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Stavební úřad vykonal dne 14. 11. 2017 kontrolní prohlídku předmětné stavby, která měla na základě stavebního povolení z 18. 3. 1993 sloužit jako seník. Podle sdělení stavebníka byly na stavbě provedeny stavební úpravy v říjnu 1995. Stavební úřad na místě zjistil, že byla provedena změna jednopodlažního zemědělského objektu seníku spočívající pouze ve vnitřních úpravách, nedošlo ke změně výšky objektu ani jeho venkovních rozměrů. Bylo provedeno vyzdění vnitřních stěn o tloušťce 400 mm, zřízeno podzemní podlaží v části seníku a proveden železobetonový strop v části seníku, čímž byla polovina objektu rozdělena na dvě podlaží. Objekt v prvním podzemním podlaží je využíván jako sklad na brambory, v prvním nadzemním podlaží se nachází obslužná část sýpka pro obilí a chlév pro 8 ks hovězího dobytka. Druhé nadzemní podlaží je dále využíváno jako seník.
3. Dne 19. 1. 2018 stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. (dále jen „stavební zákon“) ve věci stavebních úprav provedených bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. Dne 12. 2. 2018 stavebník požádal o dodatečné povolení předmětné stavby, k čemuž došlo prvostupňovým rozhodnutím a napadené rozhodnutí toto potvrdilo.

Žalobní námitky

4. Žalobci namítají, že stavba neměla být dodatečně povolena, neboť je umístěna v rozporu jak s územně plánovací dokumentací, tak zejména s obecnými požadavky na výstavbu a veřejným zájmem. Namítali zejména, že jsou stavbou obtěžováni nadměrným zápachem, což má vliv na kvalitu prostředí. Nesouhlasili s tím, že chov 8 ks hovězího dobytka je v místním poměru přiměřený, když naopak se jedná o chov v místě nestandardním. Zeď sousedního objektu není dostatečná, neboť zápach se dostane i přes zeď. Negativní účinky záměru na životní prostředí obsahuje již předložená projektová dokumentace, což mělo být stavebnímu úřadu zjevné již při provedení místního šetření.
5. Napadenému rozhodnutí žalobci vytkli, že žalovaný postupoval nesprávně, když neuznal jako oprávněné tyto výhrady:
 1. prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť z něho není zřejmé, kterými námitkami se stavební úřad zabýval a kterými nikoliv, a jak je vypořádal;
 2. stavební úřad rezignoval na doplnění manipulačního řádu k nakládání s odpady, svedenými do žumpy, k čemuž původně stavebníka vyzval;
 3. stavební úřad nijak nereagoval na to, že ačkoliv vyzval stavebníka k zapracování podmínek závazných stanovisek do činných orgánů, do projektové dokumentace,

stavebník je pouze převzal, čímž pokyn nesplnil a stavební úřad na to nijak nereagoval;

4. žalobcům nebylo možno účastnit se místního šetření dne 26. 3. 2019, čímž jim bylo znemožněno uplatnit v plném rozsahu svá práva.

Proto žalobci navrhovali zrušení napadeného rozhodnutí.

Stanovisko žalovaného

5. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí s tím, že má za to, že bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutkového stavu a jeho odůvodnění vyhovuje nárokům na něj kladeným správním řádem. K zatížení žalobců nadměrným zápachem žalovaný odkázal na své napadené rozhodnutí a jeho odůvodnění, dále na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu z 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005 – 116, a na skutečnost, že vedlejší objekt žalobců slouží k chovu koní a nelze tedy objektivně zhodnotit vlivy na pach a hluk jednoho objektu na druhý a naopak. Nelze ani konstatovat, že by chov hovězího dobytka vybočoval v podstatné míře od obecných standardů dané lokality, když jak skot, tak koně jsou podle § 3 odst. 1 písm. c) z. č. 166/1999 Sb., o veterinární péči (dále jen „veterinární zákon“) hospodářská zvířata. Co se týče námitek, které žalobci vznesli proti postupu stavebního úřadu, tyto kopírují odvolací námítka a byly vypořádány v napadeném rozhodnutí, proto žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

6. U nařízeného jednání oba účastníci na svých stanoviscích setrvali.

Zjištění ze správního spisu

7. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 12. 2. 2018 požádal stavebník o dodatečné stavební povolení předmětné stavby, když novým způsobem užívání bude užívání jako seník, sklad zemědělských plodin a stáje, s tím, že se jedná o zrealizovanou stavbu v roce 1995. K žádosti předložil na výzvu stavebního úřadu projektovou dokumentaci. Dne 26. 3. 2019 proběhla prohlídka, jíž se zúčastnil mj. zástupce žalobce P. R., o čemž byl sepsán protokol a provedena fotodokumentace. Současně bylo zaznamenáno, že majitel objektu neumožnil vstup panu R. a jeho zástupci na svůj pozemek.
8. Dne 22. 3. 2019 vznesli žalobci námítka v řízení o dodatečném povolení stavby, když vyjádřili svůj nesouhlas s vydáním dodatečného povolení stavby. Námítka žalobci vznesli též 20. 8. 2019 poté, co byla upravena projektová dokumentace k výzvě stavebního úřadu.
9. Dne 19. 3. 2020 stavební úřad vydal rozhodnutí, kterým stavbu dodatečně povolil.
10. Proti dodatečnému stavebnímu povolení podali žalobci odvolání, ve kterém namítli, že se stavební úřad nevypořádal s oběma námitkami, tedy s námitkami podanými dne 26. 3. 2019 a 22. 8. 2019, které nejsou totožné. Dále namítli, že nebyl předložen manipulační řád, že závazná stanoviska dotčených orgánů nebyla zapracována do projektové dokumentace a byly pouze taxativně vyjmenovány. Dále namítli, že nebyl umožněn vstup na pozemek stavebníka. Namítli rovněž, že stavebník kromě hovězího dobytka chová i prasata, vyjádřili souhlas s tím, že oni chovají koně, nicméně tímto nikoho ze sousedů neobtěžují a naopak stavebník zejména v letních měsících obtěžuje žalobce nesnesitelným zápachem.

Shodu s prvopisem potvrzuje

11. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

K žalobním námitkám

12. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobcům, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Žalobci žalovanému vyčítají neuznání jejich odvolací námitky nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, spočívající v tom, že není zřejmé, která námitka byla vypořádána.
14. Na straně 7 napadeného rozhodnutí žalovaný odkázal na § 114 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeného vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku stavbě; námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé se nepřihlíží. Žalovaný poukázal na to, že žalobci neuvedli, v čem v souvislosti s namítanou skutečností spočívá přímé dotčení jejich vlastnického práva, a tato skutečnost není zřejmá ani žalovanému, proto neuvedl-li stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí, že k těmto námitkám nepřihlíží, nepovažoval žalovaný toto za důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, neboť to nemohlo mít žádný vliv na výsledek uvedeného řízení.
15. Žalobci na argumentaci žalovaného nijak nereagují, pouze s ní nesouhlasí. K takto obecně pojaté žalobní námitce krajský soud rovněž obecně uvádí, že se na rozdíl od žalobců s tímto vypořádáním jejich odvolání ztotožňuje. Jak vyplývá ze shora uvedeného § 114 odst. 1 stavebního zákona, rozsah námitek, které mohli žalobci jako účastníci řízení uplatnit, je omezen tím, že se musí týkat jejich vlastnického práva, popř. dalších práv zde uvedených. O podmínkách uplatňování námitek byli žalobce v souladu s § 114 odst. 4 stavebního zákona poučeni v oznámení o zahájení řízení, jak soud ověřil z oznámení o zahájení řízení ze 4. 3. 2019. Pokud své námitky takto nekoncipovali, neměl stavební úřad na co reagovat, a tedy k nim nepřihlížel. Žalobci ani v žalobě neuvádějí, které konkrétní námitky nebyly podle jejich názoru vypořádány, a jak se tyto nevypořádané námitky dotýkají jejich vlastnického či jiného v § 114 odst. 1 stavebního zákona uvedeného práva. Krajský soud proto uzavřel, že napadené rozhodnutí je plně v souladu s citovaným § 114 odst. 1 stavebního řádu a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí neshledal.
16. Žalobci dále vyčítají žalovanému, že neuznal jejich výtku vůči stavebnímu úřadu, který netrval na zapracování manipulačního řádu a závazných stanovisek do projektové dokumentace.
17. Základním předpokladem pro aktivní věcnou legitimaci vyplývající z § 65 odst. 1 s. ř. s., je porušení práv žalobců, buď přímo napadeným rozhodnutím, nebo v důsledku porušení práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu. Žalobci tak mohou úspěšně namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou jsou zasaženi ve své právní sféře, a tento

zásah jsou povinni tvrdit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67 nebo ze dne 21. 5. 2008, č. j. 4 Ans 9/2007-197). Žalobci však v žalobě neuvedli, čím byli nezpracováním manipulačního řádu a „pouhým vyjmenováním“ podmínek závazných stanovisek dotčeni ve své právní sféře. Krajský soud pro úplnost ověřil, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí s námitkami týkajícími se manipulačního řádu a (ne)zpracování závazných stanovisek zabýval a vypořádal je tak, se tyto odvolací námitky nijak nedotýkají práv žalobců, a proto k nim nepřihlédl. Krajský soud se s tímto vypořádáním ztotožňuje.

18. Co se týče poslední námitky explicitně uvedené vůči napadenému rozhodnutí, neumožnění účasti žalobce b) P. R. na místním šetření, platí pro její důvodnost totéž, co soud uvedl v předchozím odstavci, protože ani v tomto případě žalobci žádný konkrétní zásah do svých veřejných subjektivních práv netvrdili. Krajský soud proto i zde pouze pro úplnost zjistil vyjádření žalovaného v napadeném rozhodnutí, podle něhož nepřítomnost žalobců a jejich zástupce při ohledání na místě nemohla mít žádný vliv na zákonnost, neboť při místním šetření byl vypracován protokol a pořízena fotodokumentace, která byla k dispozici všem účastníkům řízení. S tímto se krajský soud ztotožňuje.
19. Žalobci napadenému rozhodnutí konečně vytýkají, že povolením stavby byla zhoršena kvalita prostředí a bylo zasaženo do vlastnického práva žalobců.
20. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k téže odvolací námitce žalobců konstatoval argumentaci stavebního úřadu a uvedl, že stavební úřad posoudil zachování kvality prostředí v rozsahu, ve kterém na již provedený záměr dopadají, a v souladu s § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., přičemž stavební úřad při posouzení zachování kvality prostředí vyšel zejména ze souhlasného závazného stanoviska orgánu územního plánování a souhlasných závazných stanovisek dotčených orgánů, a dále přihlédl k místním poměrům ohledně situace staveb, skutečnosti, že jak žalobci, tak stavebník, chovají hospodářská zvířata, a že se nacházejí ve venkovském prostředí.
21. Podle § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., *vzájemné odstupy staveb musí splňovat požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, státní památkové péče, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, prevence závažných havárií*¹⁹⁾, *požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí.* (...)
22. Námitky žalobců směřují do nesprávného posouzení zachování kvality prostředí, přičemž opakují svou odvolací námitku obtěžování zápachem z důvodu ustájení 8 kusů hospodářských zvířat v dodatečně povolené stavbě.
23. Pojem „kvalita prostředí“, který je zaměnitelný s dříve používaným pojmem „pohoda bydlení“, je neurčitým právním pojmem; jeho obsah vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005 – 116, jako souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení. Kvalita prostředí je tedy dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, přičemž pro její zabezpečení se zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky. Při posouzení kvality prostředí z objektivních hledisek (např. nízká hladina hluku, čistota ovzduší, oslunění

apod.) přitom nelze zcela odhlížet od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, jichž se má stavba, jejíž vliv na kvalitu prostředí je zkoumán, dotýkat.

24. Žalovaný, resp. stavební úřad, se námitkou žalobců z výše uvedených hledisek zabýval, přičemž – kromě stanovisek příslušných dotčených orgánů – zohlednil konkrétní lokalitu, kde se daná dodatečně povolovaná stavba nachází (venkovské prostředí), vztah k stavbě žalobců (situování nemovitostí žalobců do tvaru U s otevřením k místní komunikaci, nikoliv k povolované stavbě), oddělenost obou pozemků (stavbami a plotem), opatření stavebníka při chovu hospodářských zvířat (umístění hnojiště, vypouštění hnojuvky) a rovněž skutečnost, že též žalobci chovají hospodářská zvířata. Dospěl přitom k závěru, že byly dodrženy podmínky zachování kvality života.
25. Krajský soud uvádí, že se s tímto ztotožňuje. Žalovaný postupoval v souladu s citovaným § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., při jeho aplikaci vycházel k judikatorním mantinelům. Žalobci v žalobě žádné dosud nezohledněné skutečnosti netvrdili. Mezi účastníky není sporné, že žalobci rovněž chovají hospodářská zvířata, stejně jako stavebník, a nelze se ztotožnit se s názorem žalobců, že chov velkých hospodářských zvířat je v dané lokalitě nestandardní. Žalobci žádnou další argumentaci, která by nebyla žalovaným v napadeném rozhodnutí vypořádána. Krajský soud proto i tuto námitku důvodnou neshledal.
26. Námitku rozporu napadeného rozhodnutí s územně plánovací dokumentací a veřejným zájmem žalobci nijak nespecifikovali a krajský soud proto zcela obecně konstatuje, že takové pochybení žalovaného neshledal.

Závěr a náhrada nákladů řízení

27. Vzhledem k nedůvodnosti žalobních námitek krajský soud žaloby jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšným žalobcům právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava dne 23. února 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje